

کارگران جهان متحد شوید

بینا داراب زند

یکشنبه نوزدهم آبان ۱۳۸۷

اگر خود را یکی از فعالان صنفی و یا سیاسی طبقه کارگر می دانید باید به پیام "پیام آندرو فرگوسن دبیر اتحادیه کارگران ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی CFMEU در ایالت نیو ساوت ویلز" با دقت گوش دهید. و سپس خبرهای چند روزگشته را از تحرکات کارگران جهان به خاطر آورید: "موج وسیع اعتراضات کارگری در آلمان"، "ما یک یورو هم به سرمایه‌داران نمی پردازیم، پیام اعتصاب کارگران و کارکنان یونان"، "رانندگان قطارها در فرانسه اعتصاب کردند"، "قتل عام محترمانه و قانونی "کارگران" در کشور چین". در اولین برداشت، به این نتیجه خواهید رسید که بر خلاف صورتان که می پنداشتید فقط سرمایه داران ایرانی و حکومت مذهبی وابسته به ایشان است که پاسخ خواسته های کارگری را با سرکوب و شلاق و سرنیزه می دهد، نظام سرمایه داری در سراسر دنیا، پاسخی جز زور و سرکوب برای کارگران جان به لب رسیده ندارد.

حتماً تا به حال شنیده اید که چگونه سرمایه داران در سراسر جهان از ترس تنزل کوچکی از درآمدهای میلیاردی خود به بازارهای مالی و بانک ها برای انتقال سرمایه هایشان به صنایع و مناطق "امن" یورش آورده اند و به تنها چیزی که نمی اندیشند، حال و روز کارگرانی است که در این صنایع و مناطق مشغول کار بوده اند. رشته های تولیدی، یکی پس از دیگری سقوط می کنند و همراه خود کارگران زیادی را به بیکاری می کشند. کارگران بیکار نیز که تمام زندگی شان متعلق به بانک هاست، به علت عدم توانایی پرداخت وام هایشان، همراه با اعضا خانواده ی خود، پیر و جوان و خردسال، از خانه هایشان بیرون شده وبدون سر پناه در خیابان ها آواره می گردند. اما سرمایه دار خونخوار، به سرعت سرمایه خود را به کشورها و صنایع امن تر منتقل می کند تا نرخ سودش حتی درصدی هم کاهش نیابد.

سرمایه مرز و وطن ندارد. اما با تزویر کارگران را به داشتن "صبر انقلابی" برای حفظ "منافع ملی" و از خود گذشتگی برای "مأم وطن" دعوت می کند. و کارگران نا آگاه نیز درد و رنج توانفرسا را تحمل می کنند و به خیال خود در راه حفظ "وطن" و "دین و مذهب" خود و خانواده شان را قربانی کرده اند. اما واقعیت جز این است. طبقه کارگر هم باید خود را از توهم "مرز و وطن" برهاند و دنیا را آنطور که هست ببیند. ببیند که برای سرمایه دار کارگر ایرانی و استرالیایی و هندی و مکزیکی و یونانی و آلمانی و ... تفاوتی ندارد. او در هر کجای دنیا که بتواند از نیروی کار ارزان تر و سود بیشتر بهره ببرد، برای چند صباحی، سکنی گزیده و "وطن اش" می شود. حکومت های سرمایه داری نیز در یورش به حقوق کارگران "وطنی" و سرکوب تعرضاتشان با یکدیگر رقابت می کنند تا حریم خود را برای سرمایه جهانی "امن تر" جلوه دهند و آنان را به شراکت در بهره کشی و استثمار طبقه کارگر بومی جلب کنند. از این زاویه است که ما می بایست تغییر در قانون کار و روی آوری به قراردادهای موقت و سفید امضا و سرکوب تعرضات کارگری و اقدامات اتحادی و تشکل یابی کارگران ایرانی را ببینیم. و آنگاه است که متوجه می شویم اقدامات فاشیستی حکومت مذهبی و دولت احمدی نژاد با همتایان اروپایی و آمریکایی و آسیایی و

آفریقایی خود هیچ فرقی ندارد و تماماً تهاجم سرمایه جهانی بر طبقه کارگر جهانی است.
اگر دیروز "منصور اسالو" و "نیکوفر" و "نجاتی" و "صالحی" به علت تشویق و ترغیب کارگران ایران به اتحاد و تشکل و مبارزه برای حقوق حقه شان در بند بودند، تا کمتر از یکماه دیگر "نول واشینگتن" از اتحادیه کارگران ساختمانی ایالت ویکتوریای استرالیا به زندان خواهد رفت. او نیز چون رفقای ما به جرم مبارزه و مقاومت برای حفظ منافع و آزادی طبقه کارگر جهانی سرکوب شده و قهرمانی از میلیون ها قهرمان کارگری در سراسر جهان است. نباید بی تفاوت از این امر گذشت! سرنوشت یک کارگر ایرانی به کارگران استرالیایی به مراتب نزدیک تر است تا به یک سرمایه دار ایرانی!

ما، فعالان کارگری ایران، می بایست در مدت باقی مانده، حقایق دنیای سرمایه داری را برای کارگران ایران توضیح دهیم. نشان دهیم یگانگی طبقه کارگر جهانی را! ثابت کنیم لزوم اتحاد جهانی کارگران را! و چه زمانی بهتر این لحظه و اقدام مشترک در اعتراض به حکومت استرالیا و دفاع از حق "نول واشینگتن"، که حق تمامی کارگران جهان است!

کارگران جهان متحد شوید!

بینا داراب زند

عضو شورای نمایندگان کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری در ایران

۱۹ آبان ۱۳۸۷ برابر با ۹ نوامبر ۲۰۰۸